

امروزگی را زندگی را آغاز کن!

به آرامی، آغاز به مردن می کنی،
اگر سفر نکنی،
اگر چیزی نخواهی،
اگر به اصوات زندگی گوش ندهی،
اگر از خودت قدردانی نکنی.

به آرامی آغاز به مردن می کنی،
زمانی که خودباوری را در خودت بکشی،
وقتی نگذاری دیگران به تو کمک کنند.

به آرامی آغاز به مردن می کنی،
اگر برده‌ی عادت‌های خود شوی،
اگر همیشه از یک راه تکراری بروی،
اگر روزمرگی را تغییر ندهی،
اگر رنگ‌های متفاوت به تن نکنی
یا اگر با افراد ناشناس صحبت نکنی.

تو
به آرامی آغاز به مردن می کنی،
اگر از شور و حرارت،
از احساس‌های سرکش

و از چیزهایی که چشمانت را به
درخشش وامی‌دارند و ضربان قلبت را
تندتر می‌کنند،
دوری کنی...

تو به آرامی آغاز به مردن می کنی،
اگر که با شغلت شاد نیستی، آن را عوض نکنی
اگر برای مطمئن در نامطمئن، خطر نکنی
اگر ورای رؤیایها نروی،
اگر به خودت اجازه ندهی
که دست کم یک‌بار در تمام زندگی‌ات
ورای مصلحت‌اندیشی بروی...

امروز زندگی را آغاز کن!
امروز مخاطره کن!
امروز کاری بکن!
نگذار که به آرامی بمیری...
شادی را فراموش نکن!

یابلو نرودا

به انتخاب: کتابیون پورمهدی